به نام خدا

متن املای تقریری ترم اوّل | پایه هفتم | طرّاح: اخوت

من با غرور و مهربانی و خشنودی، باغ و صحرا را تماشا می‌کردم و در درخت‌ها و بوته‌ها می‌نگریستم. من اکنون درست نمی‌دانم که در آن لحظه‌ها تا کجا می‌فهمیدم امّا یقین دارم که در کلاس شگفت آفرینش و زیبایی طبیعت، عظمت و جلال و جاذبهٔ خالق درس را لمس می‌کردم.

این ملّت باید به وجود این همه جوان ، این همه استعداد و دل پاک و نورانی ببالد. آینده با حرف ساخته نمی‌شود، با کار هوشمندانه و مومنانه ساخته می‌شود.

کتاب پر راز و رمز آفرینش و شگفتی‌های طبیعت، سرشار از درس‌ها و اندرزهاست. اگر نیروی جوانی و شادابی و چالاکی این دوره را با تامّل ، تفکّر و بصیرت همراه کنیم به شکوفایی خواهیم رسید.

پدرم می‌گوید: قلب، مهمان خانه نیست که آدم‌ها بیایند، دو سه ساعت یا دو سه روز توی آن بمانند و بعد بروند. قلب، لانهٔ گنجشک نیست که بهار ساخته شود و در پاییز باد آن را با خودش ببرد.

کسی در زندگی موفّق است که اکنون و فرصت حال را دریابد و همیشه فکر کند که بهترین فرصت من امروز است. زندگی حقیقی آن است که در جست و جوی دانش و یا کار مفید و سازنده بگذرد. این سخن زیبای نهج البلاغه یادمان باشد: فرصت‌ها مثل گذشتن ابرها می‌گذرند، فرصت‌های خوب و عزیز را دریابید.